

Overeenskomst kom istand; thi jeg troer, at der finder saa stærke Modsetninger Sted imellem Ansvuelferne i denne Retning, og jeg troer navnlig, at den svenske Regjering har saa mærkværdige Ansvuelfer med Hensyn til, hvad der skal fordres af Quarantaine og Sikkerhedsmidler til at udelukke smitsomme Sygdomme, at jeg ikke kan antage, at nogen anden Regjering vil gaae ind derpaa, og, dersom man vilde gaae ind derpaa, vilde visnok Samqvemmet, istedetfor at blive frit, i høieste Grad blive generet. Jeg skal ikke gaae videre ind derpaa; men jeg vil tillade mig at henholde mig til den Erklæring fra Helsingørs Communalbestyrelse, som den ærede Minoritet har henviist til. Det siges saaledes om den svenske Regjering, at den, „da Choleraepidemien var udbrudt i de østersøiske Lande, fordrede, at de Reisende fra Danmark, uden Hensyn til, hvor de kom fra, for at tilstedes Afgang til Helsingborg og de øvrige svenske Havne, skulde forsyne sig med Attest fra det herværende svenske Consulat om, at Choleraepidemien ikke var herskende her paa Stedet.“ Jeg vil henstille til den ærede Forsamling, om man kan finde en lignende Forholdsregel i noget andet Lands Quarantaineforanstaltninger. Jeg troer vel, at det er muligt, at det kan forklæres saaledes, at det skulde være hensigtsmæssigt som Quarantaineforanstaltning, men for mig synes det meest at hidrøre fra Hensynet til at skaffe det svenske Consulat en Indtægt for at udstede Passer; thi hvorfor det skulde være noget Sikkerhedsmiddel imod Choleraen, naar den var udbrudt i Østersøen, at saa enhver Reisende, der kom fra Danmark, uden Hensyn til, hvor han kom fra, skulde være forsynet med et Pas, — det maa jeg bekjende, kan jeg ikke indsee Hensigtsmæssigheden af.

Finantsministeren: Ja, jeg tillader mig rigtignok i Modsetning til den ærede Ordfører for Fleertallet at antage, at de særegne Ansvuelfer angaaende Quarantaineforanstaltninger imod Cholera, som gjøre sig gjældende i Sverrig, mindre tilhøre dette Lands ophlyste Regjering end visse lægefærdige Autoriteter der, som Regjeringen, enten den maatte billige dem eller ikke, er nødsaget til at følge, saalænge det

er disse Autoriteters Ansvuelfer. Af samme Grund har man ogsaa her i længere Tid været generet med Hensyn til den større Frihed i Henseende til Quarantaineforanstaltninger, som man gjerne havde ønsket at gennemføre. Det har nu viist sig, at det kongelige Sundhedscollegium her er kommet til en Ansvuelse, som er bestemt udtalt fra Collegiets Side, og nu gjentagne Gange udtalt i Henseende til Quarantaineforanstaltninger imod Cholera. Jeg troer ikke, at man med Grund kan bebrejde denne Autoritet, saaledes som den ærede Minoritet har gjort, at den til forskjellige Tider har afgivet afvigende Erklæringer; thi den Tvivl, som saaledes har viist sig at være hos denne Autoritet, har sin naturlige Grund deri, at de Erklæringer, der til forskjellige Tider ere affordrede Samme, have angaaet et imellem Læger meget omdisputeret Emne, hvorom de forskjellige Læger have havt meget stor Tvivl og meget afvigende Meninger. Efterhaanden have imidlertid Ansvuelferne, om de end ikke kunne siges at være aldeles overeensstemmende, dog klaret sig og nærmet sig saa vidt, at det vel nu kan siges, at det er det langt overveiende Fleertal af Lægers Ansvuelse, at Quarantaineforanstaltninger imod Cholera ikke ere nyttige, men i de fleste Tilfælde endogsaa, som en Følge af den Evang, som de paalægge de Passagerer, der indspærres i Contumaisanstalterne, ligefrem kunne være skadelige, og det er Udbyttet af disse Undersøgelser tilligemed den større Overeensstemmelse mellem Sagkyndige, som enhver Regjering efterhaanden har søgt at tilegne sig, og jeg tvivler heller slet ikke paa, at det Tidspunkt vil komme, da det vil være muligt for den svenske Regjering fra sine Lægeautoriteters Side at faae en saadan Erklæring om Cholerafygdommen, at man i Sverrig vil kunne være istand til at følge alle Naboernes Exempel. Naar den danske Lovgivningsmagt, som jeg for vist haaber, gaaer ind paa et Lovforslag som det nærværende, saa vil Sverrig noget nær staae ene i hele Verden med sine Foranstaltninger imod Cholera, og det skulde være et sært Phænomen, om det ikke skulde være mere end aarlange Underhandling. Det ærede Medlem, som udgjør Minoriteten i Udvalget, er ikke tilfreds